

nuar 2006 ønsker næsten seks ud af ti irakere, at FN leder den økonomiske genopbygning af landet. I alle tre hovedgrupper af befolkningen – shiiter, sunnier og kurdere – er der et flertal for en FN-ledet genopbygning.

4) Indkaldelse af en international fredskonference under FN

At trække de udenlandske styrker ud og igangsætte en civil genopbygning er en afgørende del af fredsprocessen i Irak. Den anden afgørende del er at få indledt en dialog mellem konfliktens parter. En sådan konference kunne indkaldes af FN, og denne konference kunne tage udgangspunkt i den Arabiske Ligas konklusioner fra november 2005 konklusioner, der har overvældende opbakning blandt de tre hovedgrupper i Iraks befolkning. De tre punkter er:

- Afvisning af terrorisme.
- Alle parter skal deltage i den politiske proces.
- En tidsfrist for tilbagetrækning af koalitionsstyrkerne.

Hvem der i øvrigt skal deltage, må forhandles på plads for eksempel på basis af et udspil fra FN's generalsekretær. Målet er at få igangsat en fredsproces og indledt den politiske dialog mellem konfliktens parter, herunder også nabolandene og andre internationale parter, der kan føre frem til en politisk løsning og en demokratisk udvikling i Irak.

5) Fredsproces under FN-overvågning

Erfaringer fra andre fredsprocesser viser, at der er behov for en mægler. Det kunne passende være FN, hvis irakerne ønsker det. Forudsætningen for at deltage i fredsprocessen er en våbenhvile. En sådan våbenhvile må indgås af alle parter, oprørsgrupper såvel som militser.

I en overgangsfase kan det være nødvendigt med fredsbevarende FN-styrker, der kan fungere som en tilidsskabende foranstaltning mellem hidtidige fjender. Tilsyneladende er alle tre hovedgrupper af befolkningen enige om, at der kan være behov for i en overgangsperiode at have militære styrker fra udlandet til at støtte de irakiske sikkerhedsstyrker. Enhedslisten finder det imidlertid afgørende, at soldater fra koalitionsstyrkerne ikke kan deltage i en sådan FN-styrke. Hvor de så skal komme fra må i givet fald være op til fredsprocessens hovedparter – altså de irakiske parter.

FN-styrker er imidlertid ikke det eneste afgørende. Det er lige så vigtigt at få oprettet et irakisk råd med deltagelse af alle irakiske parter, der ønsker at deltage i en fredelig og demokratisk udvikling af landet. Formålet med rådet er at sætte den politiske proces i gang,

som enten fører frem til en ny grundlov eller til en politisk aftale om nedsættelse af en grundlovgivende forsamling, der i givet fald også må forholde sig til en løsning, der respekterer f. eks. kurdernes ret til selvbestemmelse.

6) Afslutning på fredsprocessen

Alle, der har begået krigsforbrydelser, bør stilles for en krigsforbryderdomstol. Dette gælder både de ansvarlige for krigen og besættelsen og andre soldater og militsfolk, der har begået konkrete overgreb på civile.

En del af midlerne fra FN-fonden skal anvendes til integration af modstandsfolk og militsmedlemmer i samfundet, herunder til jobskabelse og andre former for reetablering i det civile samfund.

Der skal nedsættes en sandhedskommission, som får til opgave at undersøge overgreb begået af koalitionsstyrkerne, regeringsstyrkerne samt oprørs- og militsmedlemmerne, og som skal sikre oprejsning og erstatning til offrene. Sandhedskommissionen kan i samarbejde med irakerne komme med forslag til en reform af politi- og retssystemet, der kan sikre retssamfundet. I forhold til Sydafrika, der også havde en sandhedskommission, er situationen i Irak anderledes, i og med at der i Sydafrika ikke var udenlandske besættelsesmagter. Dette forhold peger på, at sandhedskommissionens arbejde og konklusioner i Irak kommer til at omfatte handlinger begået af besættelsesmagterne.

Som afslutning på fredsprocessen skal der afholdes enten afstemning om en ny grundlov, hvis det irakiske råd er kommet frem til et forslag, eller til en ny grundlovgivende forsamling.

Der skal iværksættes en uvildig undersøgelse i FN-regi af grundlaget for Irakkrigen, herunder af påstandene om masseødelæggelsesvåben.

7) Alle kontrakter og aftaler indgået siden besættelsens start opsiges eller genforhandles

Skal en ny start og en fredsproces lykkes i Irak, kræver det økonomisk frihed. Mange af de kontrakter, som for eksempel koalitionsstyrkernes provisoriske råd (CPA – Coalition Provisional Authority) har indgået, binder reelt Irak i årtier frem og er desuden så favorable for firmaerne, der har indgået dem, at en ny irakisk regering ikke kan være bundet af dem. Ud over at de i realiteten plyndrer Irak, er mange af dem også indgået med baggrund i korrupsion. Det internationale samfund bør derfor forpligte sig over for en ny irakisk regering til, at aftalerne enten opsiges eller genforhandles.

Især de kontrakter om olie, der er indgået mellem USA og CPA, er et problem. Disse kontrakter er særdeles fordelagtige for firmaerne i USA, f.eks. Halli-